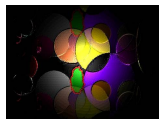
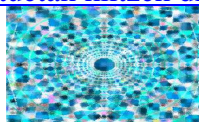

Arima zirkularrak (anabas hutsak)

Gutaz noizbait bilakatuko den
gauza hori erraietan katramilatu
eta gora begira jartzen zaigunean,
barruan daramagun puritanismo
atzerakoiak bere hatzapardakaz
kolpatzen gaituenean,
irakurketen isiluneetan
irakurri gabe uzten dugunak
irakurritakoa baino
pisu handiagoa hartzen duenean,
gorputegian giza hondarrak
ezaxolati zenbatzen ditugunean,
gure heriotzaren hurbiltasuna
iradokitzen digutenean
atzera erakusten dugun
harritu-itxura galanta dela-eta...
Nolatan pentsa dezaket
ezer ulertzea
besteen minaren aurretik
ikusi gabe eta begiratu gabe
igarotzen banaiz
izarrez jositako ortzeari
erreparatu gabe nabigatzen duen
itsasontziko marinel higatuaren
espíritu berberaz!
nolatan pentsatuko dut
udaberri hartako lagunak
berriro noizbait nonbait
topatuko ditudala,
aurrean ditudan gauza guztiei
nire begi hil hauekin behatzen badiet
lautada gauez zeharkatzen duen
tren-wagoiaren presa eta anonimotasun
berberaz!
Garai bateko bide-zidorrak
aurkitu!!
1972ko martxoaren 16ko
arratsalde hartara itzuli!!
1972ko martxoaren 16ko
arratsalde hartako laurak aldean
hartu ez nuen erabaki hura
berriz ere besarkatu!!
Horra benetan axola duten gauzak:
jada erabat ezinezkoak direnak...
jada erabat ezinezkoak direnak...

Basamortuetan hiltzen diren ibaiak

Gorroto zaitut,
mila aurpegi gaiztoko negu gordin hori;
maite zaitut,
mila mito zoragarriko negu misteriotsu hori;
gorrotu zaitut,
gau guztietako amesgaiztoa zaren munduan txertatutako gaztakeria hori;
maite zaitut,
umilazioan eta porrotean trebatutako herrialde guztietako gizon-emakume aldra hori;
gorroto zaitut,
aurpegi bakarreko basamortuko duna zeken eta zimel hori;
maite zaitut,
herri guztien historia laburbiltzen duen inoizko metaforarik ederrena zaren duna hori;
gorroto zaitut,
basapizti ankerraren antzera jokutzen duzun maitasun itsu hori;
maite zaitut,
munduko leiho guztietatik sartzen den argiaren emailea zaren maitasun itsu hori.

.....
Esku-ahur batean kabitzen den guztia
irudika daiteke lipar batez soilik iraungo duen hodei batetik askatutako ur-tanta baten
argitan:

--Poesia... gure bizitzeari zentzua ematen diona.
--Poesia... gure bizitzeari zentzu bat (zentzuetako bat) ematen diona.

Jainkoen erraietan alderrai

Galaxien irudietan amets batean bezala
galtzen naiz;
ez dira galaxiak ordea
baizik-eta jainko ezezagun baten
erraiak,
eta gu bertan bizi gara,
gure baitan bizi diren zelulen
edo mikroorganismoen antzera.
Gizonak gara, espazio itzel horretan
galdutako gizarajoak;
egia esanda, ez gara ezer,
gure historiak ez du ez hasierarik ez amaierarik –horretan oker dabilta zientzialari
guztiak–,
eskasegiak gara, ttipiegiak kosmosaren inmentsitatearen aldean.
Hau, jaun-andreok, ez da txipiagotasun-konplexua,
baizik errealitatea,
gauzak diren bezala onartzea.
Ez ginen ezer,
ez gara ezer,
ez gara ezer izango.
Nostalgia bera ere soberan dago.
Hiltzen gaituenak mesede bat egingo digu.
Egin dezakegun gauza bakarra
gauzak berraurkitzen jarraitzea da,
aurkikuntza horietan gure itxaropen guztiak jarrita:
orain arte ezkutatu zaigun sekretua zinez argitara ateratzen denean –egun hori noizbait
iritsiko balitz–, aldarrikatu ahal izango duzue: oker zinen, Xabier, erabat oker:
zerbait ginen,
zerbait gara,
zerbait izango gara.